

A Debrecen-Csapókerti Református Egyházközség lapja

magvetés

XXVII. évfolyam 3. szám

2022. Pünkösd

Jeruzsálemi panoráma

**„Ez a Jézus, aki felvitetett tőletek a mennybe,
úgy jön el, ahogyan láttátok őt felmenni a mennybe.”
(ApCsel 1,11)**

Találkozás és búcsúzás

Az ember közösségi lény. Úgy lett teremtvé, hogy „nem jó az embernek egyedül”. Nem is boldogul egyedül. Szükségünk van a másik emberre. Ezért öröm a találkozás, amely minden alkalommal erősíti bennünk, hogy nem vagyunk magunkra hagyva. Mind a rendszeres, mind pedig az alkalmi találkozás újabb és újabb élményt nyújt. Ezért szeretjük.

A találkozással szemben a búcsúzás nem várjuk, sőt ha tehetnénk, elkerülnénk. Nem szeretünk búcsúzkodni, s a legtöbb-szor száraz szemmel nem is sikerül. Sokszor fájdalmas. Egy röpké találkozás után is, de nagyobb eseménynél, családi találkozó vagy konferencia után is nehezen megy a búcsúzás. Mikor találkozunk újra? Fogadkozunk, ígérgetünk, hogy gyakrabban összehozzuk, miközben sejtjük, talán tudjuk is, hogy nem úgy lesz. Haláleset után, gyász esetében pedig a legnehezebb a búcsúzás.

Minden találkozás közül kiemelkedik a Jézussal való találkozás! Gondoljunk csak

bele, hogy 2000 évvel ezelőtt Jézus kortársai hogyan élték ezt meg! Volt aki nyíltan kereste, volt aki éjszaka titokban beszélt Vele, vagy éppen fára mászva a lombok közül figyelte Őt. A 12 tanítvány számára pedig rendkívül különleges kiváltság lehetett, hogy együtt voltak Vele. Kiválasztott engem, magához hívott, követhetem Őt, láthatom és hallhatom. Micsoda kegyelmi lehetőség!

Mindezek mellett a Jézustól való búcsúzás már rá gondolva is nagy próbatétel. A tanítványok pedig ezt is megtapasztalták. Nagypénteken már átérték azt a borzalmat, hogy elveszítik a Mestert. Negyvenkét nap múlva hasonló gondolatok ébredhettek bennük. Most mi lesz? Hogyan tovább? - Jézus tudta, hogy ez nem könnyű, és gondoskodott róluk! János evangélista így számol be erről: „Kezdetől fogva azért nem mondtam ezeket nektek, mert veletek voltam. De most elmegyek ahhoz, aki elküldött engem, és közületek senki sem kérdezi tőlem: Hova még? Mivel ezeket mondom

nektek, szomorúság tölti el a szíveteket. Én azonban az igazságot mondom nektek: jobb nektek, ha én elmegyek; mert ha nem megyek el, a Pártfogó nem jön el hozzátok, ha pedig elmegyek, elküldöm őt hozzátok. És amikor eljön, leleplezi a világ előtt, hogy mi a bűn, mi az igazság és mi az ítélet. A bűn az, hogy nem hisznek énbennem; az igazság az, hogy én az Atyához megyek, és többé nem láttok engem; az ítélet pedig az, hogy e világ fejedelme megítéltetett.” (Jn 16,4-11) Pünkösdkor Jézus ígérete beteljesedett, minden pontosan úgy történt, ahogy Ő előre megmondta!

Istennek az a csodálatos ajándéka számunkra, hogy mi is találkozhatunk Jézus Krisztussal! Életünk legfontosabb döntése, legkülönlegesebb élménye, és a földi élet legmeghatározóbb eseménye ez, amely az örökkévalóságra is vonatkozik! Nyilvánvalóan nem olyan értelemben találkozhatunk Vele, mint a 2000 évvel ezelőtt élők, de Pünkösdtől a Szentlélek munkája nyo-

mán valóságos és személyes kapcsolatban lehetünk az Úr Jézussal. Szentlelke által érthetővé teszi a Biblia üzenetét: mi a bűn, mi az igazság és mi az ítélet. Hogyan érint ez engem, ki által van szabadulás és megigazulás. Ajándék és kegyelem mindezt naponként Ővele együtt megtapasztalni!

Miközben örülünk a jó hírnél, hogy nekünk is lehet Jézus Krisztussal találkozni, sőt a mindennapjainkat Vele együtt élnünk, az teszi teljessé az örömünket, hogy Tőle búcsúzni egyáltalán nem szükséges! Sohasem! Ő ígérte meg, hogy velünk lesz a világ végezetéig! Azt követően pedig mi leszünk Vele a nekünk elkészített örök házában, a mennyei dicsőségben!

Pünkösdtől tudjuk és tapasztaljuk a fel-foghatatlan és mégis tapasztalható csodát: miközben Jézus visszajövetelét várjuk, Vele együtt járhatunk életünk útján!

Lakatos Zoltán lelkipásztor

„Mindent az ő lába alá vetett, és őt tette mindenek felett az egyház fejévé.” (Efézus 1,22)

Az Úr Jézus mennybemenetele gyönyörű befejezése a világot megváltó munkájának. Jézus Krisztus ezt a napot már régóta várta, amelyért vállalta, hogy Isten létére emberi testet ölt, és felviszi a keresztfára bűneink büntetését, majd pedig feltámadott, megdicsőült testben az Atyja elé állhasson, hogy végzet vethessen a gonosz hatalmának, és soha többé ne tudja vádolni a Benne hívőket.

Jézus diadalmas Úr, aki legyőzte a világot, Ő mennyei Király, akinek uralma és országa örökkön örökké tart, soha el nem múlik, és meg nem változik.

Számunkra felállított a kegyelem által egy trón, és mi bizalommal járulhatunk Őhozá, hogy irgalmat és kegyelmet találjunk, amikor segítségre van szükségünk.

Aki istállóban nagy szegénységben született, és jászolban volt az első fekvőhelye, akit nem fogadott be a világ, mégis mindenkit szeretett, gyógyított és tanított, aki szelíden és szármárhaton vonult be Jeruzsálembe, akit mi bűneinkkel keresztre feszítettünk, de feltámadt: őt az Isten Úrrá és Felkent Királlyá tette örökké, neki adott minden hatalmat mennyen és földön.

„Dicsőséggel és méltósággal koronázta meg” (Zsidók 2,8), „és azt a nevet adományozta Neki, amely minden névnél nagyobb, hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké és földalattiaké; és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.” (Filippi 2,9-11) „Ruhájára és derekára az a név van írva: kirá-

lyoknak Királya és uraknak Ura.” (Jelenések 19,16)

Olyan Király ő, aki maga elé helyezi az ő népét, amelyért életét is kész volt adni, és most is közbenjár értünk az Atyánál, valamilyen helyet készít nekünk, hogy ahol ő van, mi is ott legyünk. Ezért írja János apostol: „Gyermekeim, ezt azért írom nektek, hogy ne vétkezzetek; ha pedig vétkezik valaki, van Szószólónk az Atyánál: az igaz Jézus Krisztus.” (1János 2,1) Jézus Krisztus a mi védőügyvédünk az Atyánál, kegyelmével Ő képviseli a mi ügyünket, hogy az Atya az ő érdeméért irgalmas legyen hozzánk szüntelen. „Ő mindenkor él, hogy esedezzék értünk.” (Zsidók 7,25)

Olyan országot készít nekünk, amit „szem nem látott, fül nem hallott, és embernek szíve meg sem gondolt” (1Korinthus 2,9), nem lesz ott többé elmúlás, hiány és szenvedés, ott letöröl szemünkről minden könnyet.

Jézus Krisztus a szomorkodó tanítványainak ezt mondta az ő mennybemeneteléről: „én azonban az igazságot mondom nektek: jobb nektek, ha én elmegyek.” (János 16,7) Egy jobb és végső korszak következett el Jézus uralomra jutásával, amelyben mindenki számára el van készítve a kegyelem, és amelyben mindenki az alapján lesz megítélve, hogy hitt-e az ő egyedül üdvözítő, örök irgalmasságában, cselekedte-e azt, törekedett-e arra, és követte-e azt.

Boldog, aki már most lélekben térdet hajt előtte, elfogadja őt élete Urának és Sza-

badítójának, mert életében láthatóvá válik Isten országa, Krisztus királyi uralma, és az ő országának építőjévé válik az egyházban.

Megdicsőült Jézusunk megajándékoz minden benne hívót a Szentlélekkel és kegyelmi ajándékokkal, hogy elveszett emberekből megtalált és újjászült emberekké legyünk. A Szentlélek és az Ige által a mennyből vezeti egyházát, újjáteremti és megszenteli életünket, és megtartó, gondviselő jelenlétével velünk van minden nap a világ végéig.

Most még hit által járunk Ővele, de eljön majd újra értünk, amikor szemtől-szemben láthatjuk majd őt, akik itt lélekben követtük és szolgáltuk őt. Koronát készít, és nagy jutalmat ígér nekünk, akik itt a földön vállaljuk az ő keresztjét. Az Atya az ő Fiával együtt mindent nekünk ajándékoz, hogy vele együtt uralkodhassunk örökké. Jézus mondja: „Aki győz, annak megadom, hogy velem együtt üljön az én trónusomon; mint ahogy én is győztem, és Atyámmal együtt ülök az ő trónusán.” (Jelenések 3,21)

Éljünk a Lélek és az Ige által szüntelen megújuló életet, keressük először mindig az ő országát és igazságát, hogy ráadásul Isten az ő gondviselésének áldásait szüntelen ránk árasztassa. Járjunk a Lélek szerint, és az ő Igéjének vezetésében maradjunk, hogy az ő jó gyümölcsseit teremhessük szüntelen az ő örök dicsőségére.

Tárnok Tamás lelkipásztor

„Boldog az a nemzet, amelynek Istene az Úr”!

Mostanában gyakran gondolhatunk arra, hogy háború dúl nem messze tőlünk, de magyar nemzetünk mégis békességben élheti mindennapjait itt a Kárpát-medencében. Élhetünk hát Európa közepén, de ez magától értetődő természetesség? Nem vagyunk ugyanis minden népnél különbe vagy hatalmasabbak. Hiszen országunknak mindössze 93 030 négyzetkilométernyi területe van 9,75 milliónyi lakossággal. Nálunk is vannak megoldatlan kérdések, mint másutt. Más országok népeihez hasonlóan mi is különbözünk egymástól értékrendek megítélésében és világnézeti hovatartozásban. De valahogyan mégis mi magyarok nagyobb zökkenők nélkül élhetünk, munkálkodhatunk. Vajon miért? Induljunk ki az apostol megállapításából: „Isten kegyelme és ajándéka kiáradt... Jézus Krisztus kegyelme által sokakra.” (Róm 5,15) Ehhez hozzátehetjük azonban azt, hogy reménység szerint magyar népünk nagy többsége más nemzeteknél jobban hiszi Isten minden elrendező kegyelmét, mentő szeretetét.

Miért is tartozunk köszönettel az Istennek? Először is azért, mert Istennek marandó tervei vannak az emberekkel, közösségekkel és egyénnel egyaránt. És bizony Isten véghez is viszi a népekre, nemzetekre vonatkozó terveit. Erről így énekelhetünk: „Mint titkos bánya mélyiben, formálja terveit, de biztos kézzel hozza föl, mi most még rejtve itt.” (Református énekeskönyv, 770).

Erről a megbízható, változhatatlan isteni tervezésről hadd legyen előttünk bizonyítékul Bibliánk néhány drága mondata. Íme, a tenyerembe véstelek be, szüntelenül előtttem vannak falaid” (Ézs 49,16) Maradandó az Istennek múltunkat, jelenünket és jövőnket magába foglaló, nemzedékről nemzedékre kiható terve azért, mert Jézus

Krisztus, az Isten látható, érzékelhető megvalósulása „... tegnap, ma és mindörökké ugyanaz” (Zsid 13,8). Az idők teljességében megvalósult Jézus által az ézsaiási prófécia, amikor a változhatatlan Isten így szól róla: „a Sionra egy követ teszek..., szilárd követ, drága sarokkővet alapul” (Ézs 28,16). Erre a szilárd, köszikla alapra aztán tényleg felépülhet az Istenben hívók életének „temploma”. Pál apostol nem hiába örvendezhet később így: „ráépültetek az apostolok és a próféták alapjára, a sarokkő pedig maga Krisztus Jézus” (Ef 2,20). Mindez pedig azért mehet végbe Isten terve szerint, mert a „teremtett dolgok megrendülhetnek” de megmaradnak „a rendíthetetlenek.” (Zsid 12, 27). Végül hadd legyen előttünk egy kortársi vallomás: „Én abban hiszek, hogy egy Teremtő Lélek elhatározta, hogy anyagi világra van szükség. A fizikai állandókat úgy állította be, hogy hozzánk hasonló lények jöjjenek létre” (Freund Tamás, Széchenyi-díjas agykutató, neuró-biológus egyetemi tanár).

Hálát adhatnak a nemzetek, a nagyvilág népei Istennek azért, mert tartós, életre (örökéletre) szóló kapcsolatba kerülhetnek vele mindazok, akik hittel Rá hagyatkozhatnak. Jó, üdvözítő, életmentő lehetőség Istenhez tartozni. „Nagy dolog az, hogy Jézus Krisztusé vagyok. Milyen szomorú sorsa van egy árva gyermeknek, aki azt sem tudja, hogy ki volt az édesapja vagy az édesanyja, és nincs senki hozzátartozója sem. Nagy dolog a világon valakihez tartozni. Nagy dolog valakiének lenni” (Csiha, Heid.K. magy.-a,1., 2002). Még szomorúbb, ha látszólag van ugyan valakinek családja, mégisincs meghitt kapcsolata a gyermekével a házastársával. Már a teremtéskor tudta az Isten, hogy „Nem jó az embernek egyedül lenni” (1Móz 2,18). És ezért megértjük Ady Endre segélykiáltás

gyanánt értelmezhető mondatát: „...minden önkínzás,... Szeretném, hogyha szeretnének, s lennék valakié.” A hitben élő Pascal, matematikus, fizikus fogalmazott így a 17. században: „... az élet siralmas Isten nélkül, az emberek a lelkükben érzett belső üresség elől szórakozásba vagy megfeszített munkába menekülnek”. Egyedül az teheti igazán boldoggá, tartalmas életűvé a nemzeteket, a népeket, és egyéni életüket egyaránt, ha mindinkább megvalósul az Istenhez tartozás.

Nézzük meg hát, milyen következményekkel jár együtt Istennek ez az áldása a nemzetek életében? Az előbbiekből az a pozitív megállapítás következik, hogy Isten minden gyarlóságuk ellenére megvédi a nemzeteket, és közöttük a mi kis, Kárpáttól ölet hazánkat is az ártó indulatoktól. Figyeljünk például arra a mintegy 3700 éve történt eseményre, amikor József, Jákób szeretett fia testvéreinek féltékeny, gyűlölködő magatartása miatt rabszolgaként került Egyiptomba, és Potifár börtönbe vettette. József nem sokkal később kiszabadult, és Isten Lelke irányításával a fáraó legfőbb minisztereként nemcsak Egyiptom népét óvta meg az éhínségtől, de testvéreivel békességre jutott, sőt meg is mentette őket. Majd végül emlékezetes mondatával így szólt hozzájuk: „Ti rosszat gondoltatok

ellenem, de Isten terve jóra fordította azt, hogy úgy cselekedjék, ahogyan az ma van, és sok nép életét megtartsa” (1Móz 50,20).

Igen, Isten nemcsak belelát „a vesékbe és a szívekbe” (Jer 20,12), de tervével „felül ír” minden emberi gondolkodást, ügyeskedést is, mert Ő az úr a „viharos tenger” hullámverései (ármánykodás, gonoszkodás, háborúskodás) fölött. Bizony elgondolkozhatunk az egyre gyakoribb terrorista eseményeken, de a szomszédunkban zajló háború is megrémíthet minket, és sűrűn kérdezhetjük egymástól, vajon mit hoz a holnap? A végső szót mindig az Isten mondja ki. Ne feledjük soha, hogy „az embernek az értelme terveli ki útját, de az Úr irányítja járását” (Péld 16,9). Más megfogalmazásban arra is figyelhetünk, hogy „sokféle szándék van az ember szívében, de csak az Úr tervei valósulnak meg” (Péld 19,21), mégpedig minden körülmények között. Ezért felemelő, biztató és helytálló magyar népünket illetően Vörösmarty Mihály gyönyörűséges vallomása: „...anynyi balszerencse közt, oly sok viszály után, megfogyva bár, de törve nem, él nemzet e hazán” (Szózat, 1836).

Nagyon jó lenne, ha Ady karácsonyi verse a világ egészére nézve megvalósulhatna:

„Nem volna más vallás, nem volna csak ennyi: Imádni az Istent és egymást szeretni”. Hiszen az lenne a feladatunk, hogy a mai tanítványok minden alkalmat felhasználva tudtára adják „a népeknek” Isten „nagy tetteit!” (Ézs 12,4).

Adjon hát erőt a mindennapi helytállásra, egymás iránti szeretetre a zsoldáros vallomása: „az Úr terve örökké megmarad, szívének szándéka nemzedékről nemzedékre. Boldog az a nemzet, amelynek Istene az Úr, az a nép, amelyet örökségül választott.” (Zsolt 33,11-12).

Jézus mondja: „Szerezzetek magatoknak el nem fogyó kincset a mennyben.” Lukács 12,33

Bizonyágtétel

Egy kárpátaljai menekült Isten különleges kegyelméről tett bizonytságot.

Amióta hitre jutott, szíve vágya lett, hogy az evangéliumot tovább adja mindenkinek a határ mindkét oldalán. Ezért hosszú éveken át gyakran utazott, a határon lévő katonákkal is gyakran megosztotta az evangéliumot, és énekelt nekik.

Férje sokat bántotta ezért, de halála előtt néhány héttel hitre jutott, és így azzal a reménységgel vigasztalódik, hogy együtt lesznek majd a mennyben is.

Három fiáért is sokat imádkozott, akik nagyon ellenkeztek vele, amikor a hitről volt szó. Néhány hónapja kitört a háború, és elkezdtek a férfiakat összegyűjteni, a határt pedig nemsokára lezárták előttük.

Mivel nem akarta, hogy a három nagykorú fia harcoljon, ezért hátrahagyva mindenüket hittal elindult velük a határra.

Ott elmondták neki, hogy őt átengedik, de a fiait felsőbb parancs miatt nem lehet.

Ekkor emlékeztette őket, hogy tudják róla, hogy ő hívó, és nem ért egyet az életek kioltásával, hanem azok megmentésén fáradozik, ezért kéri, hogy engedjék át együtt őket.

A katona elvitte az épületbe a dokumentumait, hosszú ideig állt a sor...

Amikor visszatért a katona, ezt mondta: „mivel maga sokak lelkét megmentette, és minket is sokszor felüdített, ezért kivételesen mehetnek”.

A mögöttük lévő hosszú sorban sokan elkezdtek hangosan és felháborodottan kiabálni, de ők nem néztek vissza, csak előre mentek, és a magyar katonák nem kérdeztek tőlük semmit, ők is átengedték őket.

Azóta a három fia hitre jutott, és az Urat hirdetik mindenkinek, ő pedig a debreceni táborban hirdeti az evangéliumot a többi menekültnek.

Az a szíve vágya, és ezért minden nap imádkozik, hogy mihamarabb béke lehessen, és visszamehessen folytatni a szolgálatát a kárpátaljai lelkek megmentésében.

Istené legyen a dicsőség elhívásáért és irgalmasságáért!

Egy mezővári asszony bizonyágtétele

„Ha tehát a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek.” János 8,36

Isten az ő Fiának testet öltésekor Jézus nevet adta neki, ami szabadítót jelent, mert ő szabadítja meg népét bűneiből. Akik pedig már megszabadultak az ő kegyelme erejével a bűnből, azokat pedig felhatalmazta az örömhír hirdetésére minden embernek, hogy mindenki megismerje a jó hírt, hogy ő kifizette mindenki helyett a bűn büntetését, megváltotta a világot, hogy aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

1877-ben Louis Lucien Rochat svájci református lelkész – látva a szenvedélybetegségek nagy terjedését és a sok tönkrement életet – elindította a Kék Kereszt Egyesületet, amihez 1887-ben tizenkét ország csatlakozott, és megalakult a Nemzetközi Kékkereszt Szövetség.

Egy magyar iparostanuló külföldön általuk ismerhette meg a gyógyító evangéliumot, és megszabadult keresztyénként elhívást kapott

Istentől, hogy Magyarországon másokkal is megoszthassa a kegyelem által való megszabadulás és megtartás örömhírét. 1895-ben alakult meg a magyar Kékkereszt Egyesület, majd a második világháború után önkéntes lelkészek szolgálata által folytatódtak a gyógyító alkalmak. 1981 óta újra hivatalosan is működhetett a szenvedélybetegeket mentő szolgálat, és Isten kegyelméből egyre jobban kiteljesedik.

2022. április 24-én a Kékkereszt Egyesület egyik lelkipásztora, Ruzsa-Nagy Zoltán, szolgált közöttünk a János 8,36 vezérigéjük alapján. Bizonyosságot tett arról, hogy minden ember lelkében a végtelen és mindenható Isten után való szomjúság van (egy „Isten formájú úr”), amit földi javakkal megelégtetni nem lehet, bármennyi is van belőle, sohasem elég. Jézus Krisztus ezért jött, hogy ezt a lelki szomjúságunkat elvegye, magára vette bűnünket, és a Benne hívők életét betölti jelenlétével, a Szentlélekkel. Ettől fogva minden megújul, a Krisztusban szabaddá válnak arra, hogy ne legyenek többé haszontalan kényszerselekedeteik saját életük és környezetük rombolására, hanem épüljenek szüntelen, és másokat is segíthessenek ebben.

A közös ebéd után a lelkipásztor részletebben beszélt a gyógyító munkájukról. Az egyesület történetét ismertetve hálaadással számolt be az előttük járt hithűsök életéről, akik minden körülmények között hirdették a szabadulni vágyóknak a megváltás és a bűnbocsánat evangéliumát. Egy alkoholológiai szakintézetet tartanak fenn Dömösön (2027 Dömös Vöröshegyi utca 1., +36-33-507-100), amelybe az ország bármely pontjáról önkéntes jelentkezés útján és háziorvosi beutalóval juthatnak a gyógyulni vágyók. Mindemelletl prevenciós előadásokat tartanak gyülekezetekben, iskolákban és különféle rendezvényeken, valamint 48 utógondozói csoportjuk van az országban (Debrecenben: Kassai út 12. – Árpád téri Református Gyülekezet terme, csütörtökönként 16,00-tól, vezető: Pozsonyi László, +36-30-832-5767).

Ezután két bizonyágtevő beszélt a szabadulásukról, hogyan jutottak élő hitre és józan életre. Végül imaközösséggel zárult az alkalom. Isten áldja meg és hordozza továbbra is ezt a szenvedélybetegeket mentő szolgálatot!

Tárnok Tamás lelkipásztor

„Testvérharc”

Igen, idézőjelben. Szokatlan. Ahogy az is szokatlan, hogy a 21. században a 3. világháborútól kell rettegnie a világnak. Magyarország szomszédságában háború zajlik. Két nagy ország vív élet-halál harcot. A történelem gyakran ismétli önmagát. Már Krisztus előtt, Dávid királysága idején is dúlt testvérháború.

„Odakiáltott Abnér Jóábnak: Hát szüntelenül vágnia kell a kardnak? Nem tudod, hogy keserves vége lesz ennek? Mikor mondod már a hadinépek, hogy térjen vissza, és ne üldözze tovább testvéreit?” (2 Sám 2,26)

Izrael és Júda, két testvérnép gyilkolta egymást, gyerekes vitából kiindulva. Sokan meghaltak, amikor a fenti kérdés elhangzott, és mintegy kijózanítólag hatott a küzdő felekre. Ám végül ők „kijózanodtak”.

De mi köze ennek a régi bibliai történetnek napjaink háborújához? A cím azért van idézőjelben, mert a „testvér” szó nem teljesen illik a mai küzdő felekre. A „rokonság” annál inkább. Ez tehát nem telje-

sen egyezik. A két nemzet azonban sokáig együtt élt, egy országot alkotott, az emberek családi szoros kötelékben olvadtak egybe, aztán valakik mást akartak. A harcot pedig az egyszerű hétköznapi emberekkel végeztetik.

Igen, olyan emberek harcolnak, akiknek jellemzően alig van valami vagyonuk.

Nem vagyok a globalizáció híve, de a gazdag emberek kisajátítják az országokat, és csak arra használják az egyszerű hétköznapi embereket, hogy gyarapítsák az ő vagyonukat, és ha veszélybe kerül a vagyonuk, akkor adják az életüket is az ő gazdagságukért. Ezért azt aki elhagyja az országot, elhagyja nemzetét, valahol meg tudom érteni. Nem igazán jó megoldás, de amikor a többség támogatja az ilyenféle eredményre vezető hatalmat, akkor annak ez is lehet a következménye. És ezek után csodálkoznak az emberek – a szülők!, hogy hova tűnt több százezer fiatal – köztük az ő gyereke/i - az országból. Sajnos nem látják

az összefüggést. És lehet mindenféle hamis indokra hivatkozva emelni a nyugdíjkorhatárt, mert nincs elég munkaerő a GDP növelésére. Ezzel pedig a családot rombolják, a reklámaikban pedig pont az ellenkezőjét mondják agymosásos módszerrel.

Kedves Testvérem! Így történik?

Még az „átkos szocializmusban” is azt nevelték bele a sorkatonákba, hogy minden parancsot végre kell hajtani, kivéve azt, amelyik népellenes. A népet akkor még védeni kellett!

Ma már egyik nép fia a másik nép fiát lövi, és ezt a világ elfogadja. Én nem tudom megítélni, ki mennyire hibás ennek a háborúnak a kirobbanásáért, de egyben biztos vagyok, nem a hétköznapi ember indította el, mégis ő van a tűzvonalban.

A fenti ígére Lányi Gábor az alábbi igemagyarázatot írta:

„Testvérháború. Dávid és Isbóset katonái királyaik nélkül vonulnak ki a határvidékre, és találkoznak egymással a gibeóni tónál. Talán nem is bántanak egymást, de Isbóset becsvágyó tábornoka, Abnér harci játékra hívja ki Dávid tábornokát Joábot. Játék a tűzzel. A „harci bemutató” elfajul, a szemlélők is elveszítik önuralmukat, egymásnak esnek. Így indul meg a háború. A kis tűz az egész erdőt felemésztí. A két tábornok felelőtlen rivalizálása sokak életébe kerül. Istennek ezért is van haragja az emberi göggel, hatalomvágygyal szemben. Lavinát indít el, ezt aztán már csak nehezen lehet megállítani: rombol életeteket, sorokat, lelkiekben és testiekben egyaránt.”

Testvéreim! Sokkal nagyobb dolgok állnak ennek a háborúnak a hátterében, mint két szomszédos ország rivalizálása, területi követelése.

A hajszolt GDP növelés és az emberek kizsákmányolása egy olyan szintre ért, ahol törvényszerűen történnie kellett va-

laminek. Békés megoldás a gazdagoknak nem lett volna előnyös, ezért lett a háború a választott esemény. Békés megoldás esetén a gazdagoknak le kellett volna mondaniuk az extra profitról, a háború pedig további extra profitot eredményez nekik. Munkaerőhiányról szajkóznak, pedig valójában a Föld lakosságának létszámát akarják csökkenteni. Csökkenteni kell a népességet, mert ilyen kizsákmányoló módon a Föld nem képes eltartani az emberiséget. A GDP folyamatos növelése egy nagyon rossz zsákutca, egyedül az államadósság elinflálására egy megtévesztő megoldás. Nem igazi megoldás, mert az infláció nem jelent mást, mint a hatalom pazarló költekezésének megfizettetése a néppel. Maguknak ugyanis vissza nem térítendő juttatásokkal kompenzálják az infláció okozta veszteséget. A nép pedig a megtakarítását egyre kevesebb értékben tudja csak felhasználni. A nép nem kap kompenzációt. Szüleink mesélték – ők megélték -, hogy amikor a pengő inflációja volt, a havi fizetés mire hazaértek, már csak néhány tojást ért. Akarjuk mi ezt? Mert jelenleg errefelé visz minket a hatalom!

A COVID volt az egyik kísérlet (??), mivel nem hozta a kívánt eredményt, ezért más módszerhez kellett folyamodni. A másik, drasztikus megoldás lett a háború, aminek nem tudjuk mikor lesz vége, és kiket fog még érinteni a jövőben.

„Harcokról és háborús hírekről fogtok majd hallani. Vigyázzatok majd, meg ne rémüljétek. Ennek be kell következni, de ez még nem a vég. Mert nemzet nemzet ellen támad és ország ország ellen. Sokfelé éhínség lesz és földrengés. De mindez csak a fájdalmak kezdeté lesz.” (Mt 24.6-8)

Potyók Áron presbiter

Felnőttként konfirmálni

„Aki tehát vallást tesz rólam az emberek előtt, arról majd én is vallást teszek mennyei Atyám előtt.” (Máté 10,32)

– Miért most? Miért pont itt? – kérdezik újra és újra az ismerőseim, akik azzal szembesülnek, hogy felnőttként keresztkedni és konfirmálni szeretnék.

A válaszom pedig nagyon egyszerű: Isten most vezetett erre az útra, Ő tudta jól, hogy mikor állok készen fejet hajtani az akarata előtt.

Bár gyerekként is részt vettem már hitoktatáson, ám felnőttként, szülőként teljesen más hatással bírnak rám a Biblia példázatai. Nem tagadom, jelentősen megreformálták a szellemiségem, az élethez és Istenhez fűződő viszonyomat. Talán még sosem éreztem magam ilyen közel az Úrhoz! Rengeteget tanultam a felkészítő órákon, ugyanakkor tisztában vagyok vele, hogy ez még csak a töredéke mindannak, amit elsajátíthatnék.

Hálával tartozom az Úrnak azért, mert felnőttként vallhatom meg hitemet, és kötelezhetem el magam a református egyház hitvallása mellett. Örülök, hogy erősebbé tehetem a köteleket Isten és magam között. Köszönöm neki, hogy megmutatta dicsőségét és hatalmát. Megtanította, hogy Ő képes adni és elvenni, én pedig hálás vagyok, hogy életemet az ő vezetésével élhetem. Isten az én biztos, erős sziklám, akitől reményt, erőt, türelmet, szeretet és még oly sok mindent kaptam.

Isten rávilágított az útra, amely elvezetett a Csapókerti Gyülekezethez. Egy közösség, ahova szeretettel befogadták a családomat, ahol kedves, segítőkész embereket ismerhettem meg.

Köszönöm Lakatos Zoltán lelkésznek a türelmét, a sok magyarázatot, amelyeket a kérdéseimre kaptam.

Boldogné Bocskai Erzsébet

Kis Gáborné Nemes Katalin **Nyugtalan vagyok!**

Helyem alig találok
Szememre esténként alig jön álom.

Már éltem
S néha úgy érzem alig élek
Mi mindent rejteget
Még számomra az Élet?

Kérdésre kérdések halmozódnak
Talán majd egyszer megtudom,
hogy Sorosomban
Mi a JÓ?
és mi a FÁJDALOM?

Ámen SDG

Írtam sok-sok évvel ezelőtt.
Kaptam az Úrtól egy borongós napon.

Senki sem mentheti meg sem magát, sem más

„Senki sem válthatja meg magát (atyjafiát - Károli ford.) nem adhat magáért váltságdíjat Istennek. ...még ha örökké élne is... (Zsolt 49,8) Elterjedt vélekedés, hogy elég, ha helyesen és becsületesen él az ember, még ha Istent fél-vállról veszi is. De gondoljuk meg! Ha egy rabszolga jól és helyesen él, attól még rabszolga marad.

Évezredek óta bajaink valódi forrása a bűn. Képtelenek vagyunk szabadulni tőle. Képtelenek vagyunk megbocsátani magunknak az elkövetett bűneinket.

Az emberi szívről azt mondja a Biblia, hogy „csalárdabb mindennél és javíthatatlan.” (Jer 17.9) Nincs az a sebész, aki ki tudná operálni belőlünk, és tudna egy bűntelen szívet adni helyette. Nincs az az orvos, aki az önzés és gyűlölködés betegségéből ki tudna minket gyógyítani. Bár a tudomány csodákra képes, a tudománynak magának is megváltásra volna szüksége, hiszen a jó mellett számtalan gonoszt is rászabadít az emberiségre. Nincs az a nagy teljesítményű számítógép, amely a bűneinket meg tudná számolni, vagy valami megoldást tudna ki-

találni rájuk. Megannyi szent életű ember, sőt az emberiség legnagyobbjai közül is sokan reménytelenül zokogtak saját gonosz szívük miatt. Ugyanakkor, másokon sem tudunk segíteni. Egy rabszolga nem képes felszabadítani egy másik rabszolgát: egy bűnös nem képes megmenteni egy másik bűnöst.

De Jézus megszabadít! Ő az egyetlen. Ő a Megváltó, aki erre képes. Neki óriási árat kellett fizetnie a szabadításunkért, ami szenvedéssel, vérrel, verejtékkel és a Golgota kínjával járt.

Ha Isten Fiának ilyen áldozatot kellett hoznia, akkor hogyan lennének képesek mi megmenteni magunkat vagy másokat?!

A mi Urunk „...önmagát adta értünk, hogy megváltson minket minden gonoszságtól, és megtisztítson minket a maga népévé...” (Tit 2, 13-14)

Aki kegyelmet nyert, ne tekintsen a testre, ne várjon semmit az emberektől, a világtól, hanem bízva erre a drága kincsre szereteteit.

Áldott Pünkösdi Ünnepeket kívánok minden gyülekezeti tagnak.

K.I. írásából: László Ilona presbiter

Túrmezei Erzsébet

Útszéli virágok

Szépségüket észre sem vettük.
Ránk mosolyogtak az útszélen
tarkán, csendesen és szerényen,
de mi elsiettünk mellettük.

Pedig ők is érettünk lettek,
szebbé tenni utunk, világunk,
s ha színeik közt vakon járunk,
mi leszünk szegényebbek.

Bocsásatok meg mind, zsályák,
katángok, pipacsok, kedves útszéli
virágok, hogy mellettetek úgy el siettünk!

Bár Jézusunk szemével néznénk rátok,
és harmatosan fénylő, szép ruhátok
üzenetét hirdethetné nekünk!

Bízzál az Úrban és jót cselekedjél. (Zsolt.37,3)

Szeretném bemutatni a gyülekezetünkben működő csigakészítő csoportunkat.

A csigakészítésnek hagyománya van a mi gyülekezetünkben, mint ahogy biztos más gyülekezetben is.

A 70-es években is volt csigakészítés, amit a Debreceni Református Szeretetotthonnak ajándékoztunk. Akkor még nem volt gyülekezeti ház, így az Úrasztala elé helyezett asztalokon készítettük. Később amikor a gyülekezeti ház elkészült, az emeleti szobában kapott helyet a csoportunk, de Istennek hála erre a szobára is szükség lett a babák-mamák foglalták el. Most a gyülekezeti teremben készítjük a csigát, jelenleg 11 fővel.

Az asszony testvérek örömmel vállalják ezt a szolgálatot, csütörtökönként 14 órától.

Áhítattal kezdünk, a Spurgeon: Isten ígéreteinek tárháza alapján, énekelünk, imádkozunk, áldást kérve munkánkra. Jó kis közösség alakult így ki, tudunk egymásról, így imádkozhatunk is egymásért.

A tevékeny kezek munkájából befolyt pénzt sok mindenre hasznosítottuk már, mint pl. festésre, rászorulóknak segíteni, szőnyegre, virágra, stb...

Isten arra tanít bennünket, hogy szolgáljunk Neki örömmel. Zsolt 100,2.

Mindenkit tud az Úr használni, /még engem is/ valamilyen területen, ezt kell meglátnunk.

Isten vezessen bennünket az Ő dicsőségére való munkálkodásban.

szeretettel: B.M.

Légy költészet!

Ószabó István

ÚSZNAK A TEMPLOMHAJÓK

Május 12-én este Ószabó István költő, író, festő és Pitti Katalin operaénekes, előadóművész közös estjét hallgathattuk meg a templomban. Gyülekezetünk énekkarának szolgálata után a költő „Istenes versek” korszakából készült válogatás hangzott el.

nézlek Uram, s ha nézlek, magamba nézek.
nem segíthet rajtam pap, se a szentségek.
nézlek Uram, s ha nézlek, magamba nézek.

mutatják templomaid, mutatják, merre menjek,
de számolatlan ujjá van irgalmas kezedenk.
mutatják templomaid, mutatják, merre menjek.

úsznak a templomhajók, imáink a tenger.

Uram, segíts a sötétségen átkelnem szemeddel.

úsznak a templomhajók, imáink a tenger.

GYERMEKOLDAL

„Amikor pedig eljött a pünkösd napja, és mindnyájan együtt voltak ugyanazon a helyen, hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből, amely betöltötte az egész házat, ahol ültek. Majd valamilyen lángnyelvek jelentek meg előttük, amelyek széteszlottak, és leszálltak mindegyikükre. Mindnyájan megteltek Szentlélekkel.” (Apcsel 2, 1-4)

Vera és István, a két kisvárosi testvérpár, kissé borús hangulatban, fáradtan bandukolt hazafelé az általános iskolából. Még az útjukat szegélyező pipacstenger sem tudott vidámságot csalni az arcukra a május végi napsütésben, pedig a gyönyörű pirosposzsgás virágok igazán igyekeztek lelkesen integetni feléjük a fel-fel támadó szélben. Ó, hát mire ez a nagy rosszkedv? - kérdezhetné egy külső szemlélő. Bizony nyakukon az év vége, hamarosan itt a vakáció, de még javítaniuk kell néhány tantárgyból, hogy szép eredménnyel zárják ezt a tanévet. Valahogy olyan csigalassan telik az idő, úgy tűnik már sosem jön el nyári szünidő. Bizony a várakozás egyáltalán nem könnyű dolog – gondolkodott elmélyülten Vera. Ma Angi néni azt mondta a hittan órán, hogy Jézus tanítványai is sokáig várak, ráadásul ők nem is tudták pontosan, hogy meddig kell várniuk, amíg megérkezik hozzájuk a Szentlélek. Jézus, miután elbúcsúzott tőlük az Olajfák hegyén, megígérte nekik, hogy mennyei erőt küld az égből, aki mindig velük lesz és bátorságot ad nekik,

ahhoz, hogy elmondják az örömhírt mindenkinek, akivel csak találkozhatnak. Az utca végéhez közeledtek, amikor feltűnt előttük Nagyapa kedves arca. Épp feléjük lépkedett az úton. Milyen jó, - gondolta Vera – igaz, hogy még készülni kell a holnapi tz-re, de legalább a világ egyik legjobb helyén tehetik ezt. A Nagyszüleiknél. Hárman folytatták tovább útjukat, most már egyirányba, kicsit boldogabban, és Verát nagyon jól eső érzéssel töltötte el, hogy Nagyapja erős kezét foghatja. Biztosan tudta, hogy egészen hazáig vezeti őket, majd mielőtt elkezdik a tanulást, Nagyapa még olvasni fog a Bibliából és imádkozik velük, hogy bátrabban, könnyebben vegyék az akadályokat. Ahogy hazaértek, a gyerekek leültek a kertben. Nagyapa elindult a ház felé, majd eltűnt a szemük elől, de egy pillanatra még visszafordult. Hozom a Bibliámat, hamarosan visszajövök.

Szeretettel, LHJ

Az előző Magvetés számban közölt feladat megfejtése:

1. Mária 2. Asszonyok 3. Kleopás 4. Simon
5. tanítványok 6. Tamás 7. János 8. több.
mint ötszáz testvér 9. Pál

(Köszönjük a helyes megfejtést
Molnár László Ádámnak.)

1. A Szentháromság melyik tagjához tartoznak az alábbiak?

teremtő
mindkettőtől származik
gondviselő
gyümölcsök
kegyelmes
pütkösd
szél
irgalmas
igaz
vígasztaló
született
harmadik
meghalt
galamb
második
megvált

Atya

Fiú

Szentlélek

2. Kvíz. Jelöld a helyes választ/válaszokat!

1.) Mióta működik a Szentlélek?

- a) Pütkösd óta
- b) a teremtés kezdetétől
- c) a mennybemenetel óta
- d) nem lehet tudni

2.) Melyek a Szentlélek megnevezései?

- a) Pártfogó, Vigasztaló
- b) Védelmező
- c) Szerető

3.) Hogyan jelenik meg a Szentlélek munkája az életünkben?

- a) bölcsességet ad
- b) megvéd a bajoktól
- c) vigasztal, részessé tesz

4.) Kinek beszélt Jézus részletesen a Szentlélekről?

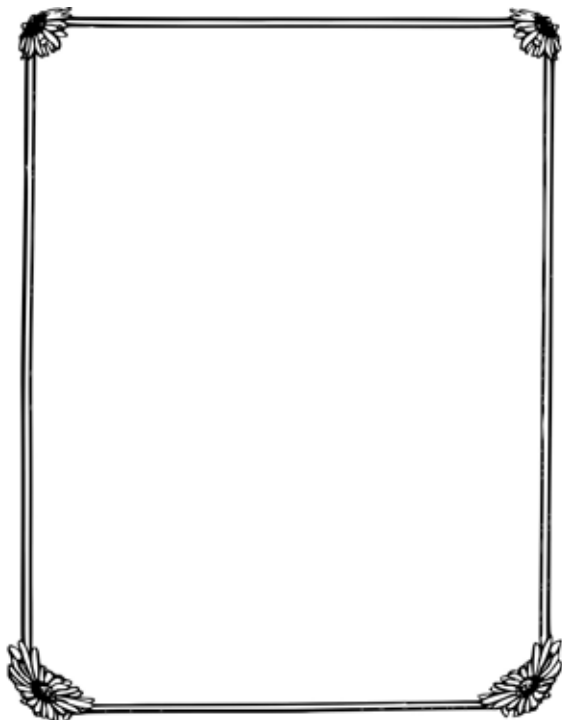
- a) Péternek
- b) Nikodémusnak
- c) a samáriai asszonynak
- d) Kajafásnak

5.) Melyek a Szentlélek jelképei?

- a) tűz, szél
- b) víz
- c) föld

3.

Készítsetek egy figyelemfelhívó plakátot! A cél, hogy azokat a fiatalokat is megszólítsuk, akik nem tartoznak egyik gyülekezet közösségébe sem. A feladathoz használhattok színes újságokat, festéket vagy egyedi ötleteket.

Gyöngyösi Szabolcs 5. osztályos tanuló rajza

Balogh Dániel 8. osztályos tanuló rajza

Borbély Szonja 4. osztályos tanuló rajza

Benedek Anna 5. osztályos tanuló rajza

Benedek Barna 3. osztályos tanuló rajza

Karika Barbara 7. osztályos tanuló rajza

Kocsis Ádám 3. osztályos tanuló rajza

Komlósi Kinga 3. osztályos tanuló rajza

Korcsmáros Jázmin 3. osztályos tanuló rajza

Szabó Csilla 3. osztályos tanuló rajza

LÉGY, ERŐS ÉS BÁTOR,
NE FELJ, ÉS NERÉTEGJ
MERT VELED VAN ISTENED
AZ ÚR MINDENÜTT
AM ERRE CSAK JÁRSZ.
CÍÖZSUÉ 1997

Vedrán Boglárka 2. osztályos tanuló rajza

Anyakönyvi adatok (2022. április 11. - 2022. május 29.)

A keresztség sákramentumában részesültek:
Kerezsi Hunor Sét és Leveleki Laura Luca.

Isten áldja meg hitbeli növekedését!

A vigasztalás Igéjét hirdettük:

Gál Antalné Pető Margit (99), Molnár Andrásné Bacsza Mária Magdolna (74),
Szemán József Sándor (61), Török Józsefné Deák Ilona (80),
Karsay Péter Erik (68) és Fülöp Tiborné Danó Mária Valéria (68)
elhunyt testvérünk ravatalánál.

A feltámadás és örök élet bizonyosságával kívánunk vigasztalást!

Gyülekezeti sportnap

Ezért tehát mi is, akiket a bizonyágtevőknek akkora fellege vesz körül, tegyük le minden ránk nehezedő terhet, és a bennünket megkörnyékező bűnt, és állhatatossággal fussuk meg az előttünk levő pályát. (Zsid.12,1)

Mondani szokták, hogy ép testben ép lélek, de ha földi vándorutunk során már-már meg is kopott az a test, attól ugyanúgy a Lélek temploma, és naponként szükséges gondoskodnunk arról, hogy ez sokáig így is maradjon.

Így hívunk szeretettel minden kedves Testvért 0-100 éves korig július 10-én vasárnap délután megrendezésre kerülő gyülekezeti sportnapra.

Lehetőség lesz egy házi ping-pong versenyben összemérni tudásunkat, valamint a megújult Liget-téri sportpálya lehetőségeit is kihasználni, és együtt tölteni egy kötetlen, kellemes délutánt. Szeretettel várunk minden kedves Testvért, és érdeklődőt!

Jelentkezni 2022. július 4-ig lehet az agoston.imre2@gmail.com e-mail címen.
Legyetek jó egészségben!

Ágoston Imre presbiter

Kirándulás

Többünk örömeire újra kirándulást szervezünk 2022. július 16-án Békés megyébe. Pályázati támogatást is nyertünk a konyári gyülekezettel együtt, így a testvérgyülekezettel utazhatunk.

A tervezett útvonal:

Konyár – Okány – Gyula – Szarvas.

A programról a későbbiekben tájékoztatást adunk.

A buszt lefoglaltuk erre a napra, a létszámot július első hetében kell leadni. Szeretettel várjuk a jelentkezőket az alábbi telefonszámokon, vagy személyesen:

Lakatos Zoltán: 20/967-6574
Kompár Ferencné: 20/366-8152

A szervezők

MEGHÍVÓ

Kapunyitás: 12:00

Program: 14:00-22:00

STA
DI
ON

EZ AZ A NAP! 2022

BUDAPEST

JÚLIUS 23.

BETHEL MUSIC / MICHAEL W. SMITH

PLANETSHAKERS / TIM HUGHES / MARTIN SMITH

NOEL RICHARDS / GRAHAM KENDRICK / NOT AN IDOL

NOEL ROBINSON / LONDON COMMUNITY GOSPEL CHOIR

CAMEL / PINTÉR BÉLA / CSISZÉR LÁSZLÓ / MEZŐ MISI / DOBNER ILLÉS

KERESZTKÉRDÉS / DICS-SÜLI BAND / GÁVEL ANDRÁS ÉS GELLÉRT

ÚJ FORRÁS / GOLGOTA DICSŐÍTÉS / HANNA / MIKE SÁMUEL / CRUX

PRAZSÁK LÁSZLÓ / HIDDEN KINGDOM / PZM / AMARO DEL / HERMONS

IMA- ÉS DICSŐÍTŐ NAP A NEMZET STADIONJÁBAN

PUSKÁS ARÉNA

A 2020-as rendezvényre megvásárolt jegyek idén is érvényesek!

JEGYEK, INFÓK: EZAZANAP.HU

ÁLLANDÓ gyülekezeti alkalmaink

- Vasárnap** 9.30-tól imaközösség
az istentisztelet áldásáért a gyülekezeti házban
9.45-től énektanítás a templomban
10.00 órától istentisztelet a templomban
Az istentisztelettel párhuzamosan vasárnapi óvoda és iskola
15.00 órától istentisztelet Domboson
17.30 órától imaóra a gyülekezeti házban
- Kedd** 17.30 órától bibliaóra
- Szerda** 10.00-tól Baba-mama kör
10.30-tól bibliaóra az Idősek Napközi Otthonában
15.00 órától bibliaóra Domboson
17.30 órától minden hónap első szerda estéjén
presbiteri bibliaóra
- Csütörtök** 9.00 órától Tevékeny Kezek Szeretetkör – Kertészkedés
14.00 órától Tevékeny Kezek Szeretetkör – Csigakészítés
18.00 órától kéthetente felnőttként konfirmáltak bibliaköre
- Péntek** 17.00 órától ifjúsági alkalom
- Szombat** 15.00 órától minden hónap harmadik szombatján Női Bibliakör

Kiadja a Csapókerti Református Egyházközség Presbitériuma
4033 Debrecen, Mátyás király u. 23/B • Telefon: (52) 448-601
E-mail: refcsapokert@gmail.com • web: csapokert.reformatus.hu
Bankszámlaszám: 11738008-20716422
Megjelenik: kéthavonta • Példányszám: 300
Nyomás, tördelés: Litográfia Nyomda, Debrecen